

Universitätsbibliothek Paderborn

**Origines Benedictinae, Siue Illvstrivm Coenobiorvm Ord.
S. Benedicti, Nigrorvm Monachorvm, Per Italiam,
Hispaniam, Galliam, Germaniam, Poloniam, Belgium,
Britanniam, aliasque Prouincias. Exordia Ac ...**

Le Mire, Aubert

Coloniae Agrippinae, 1614

Capvt LXXXIX.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11261

Henricus fundator profectus cum Friderico Barbarossa ad recuperandam terram sanctam, obiit Neapoli anno Christi 1188. qui excepterat ex Vdilhilde coniuge Godefridum primum filium, qui mortuus est Augustæ sub cura medicorum, & reuectus inde ad Vtenburram, ibi honorificè est sepultus; postea ex Vtenburra ad Vrsinense monasterium relatus vñā cuim fratre Bertholdo honorifico mausoleo conditus est, sub Abbatie eius loci XXIII. Paulo Neccharo. Secundus Henrici filius fuit Bertholdus, qui obiit in quodam confictu prope Rhenum. Irmelgardis autem filia nupsit Baroni cuidam de Ultimis, genuitque Vdalricum de Ultimis, magnum in primis Vr sinensis coenobij benefactorem, habitantem in Adelburgo Athesinæ regionis castro.

CAPVT LXXXIX.

Seon siue Seun, monasterium in Germania.

1202.

Est illustre monasterium *Sein* in valle *Sein*, prouinciae Treuerensis, conditum ab *Henrico* Comite de *Sein*, quod confirmavit *Ioannes* Archiepiscopus Treuerensis. anno 1202.

Aliud à *Seiensi* monasterio, est Bauaricum monasterium *Seon siue Sevum vel Sevren*, secundum vetera diplomata nuncupatum, & fundatum ab *Arbone* Comite Damasiano ac Andecensi, qui in Bauarica Norica, non pro-

cul

cul à Chiemensi lacu, Burgilium castellum suum in templum vertit, D. Lamperto dedicauit, tradiditque Benedictinis monachis. Incolæ à lacubus, qui ibi sunt frequentes, vocant *Socum*. Henricus Sanctus, hoc & alia monasteria largiter locupletauit.

Ulricus Abbas Seunensis & conuentus elegerunt Ludouicum Palatinum Rheni, Ducem Bauariæ in Aduocatum & protectorem suum vigore priuilegiorum suorum, tam Pontificiorum quam Imperialium, ita ut post illius obitum siue pater, siue alij ipsius proximi agnati eandem aduocatiam irreuocabiliter ternerent, alij verò nemini eandem concederent, monasterij priuilegia & iura defenderent. Extat latinum diploma, datum anno 1247.
Ita Hundius.

Munichmunsteriense Monasterium, in Ba-
uaria.

I Stud monasterium ad Danubium infra Vohburg fundauit Dreipoldus Marchio de Vohburg, huius nominis quartus, qui duo insuper alia monasteria, Reichenbach & Waldsassen, fundauit: secundum Laurentium Hochvart, in Catalogo Episcoporum Ratisbonen-
sium.

Hoc monasterium olim ab Vgris exustam, Henricus nonus, Dux Bauariæ & Deipoldus Volburgensis Marchio, pro Benedictinis monachis instaurarunt: ut scribit Auehtinus.

Ludouicus Dux Boariæ confirmauit huic

1264.

monasterio parochiam in Moching, quæ antiquitus huc pertinebat. In illis literis nominat Arnoldum Ducem Boiariæ tyrannum, propterea quod monasterium magnis malis adfecerat. Testes Albertus Lenzmannus, Albero de Prugperg, Hadmarus de Laaber, Meinhardus Comes de Roteneck, Vvinhardus de Rorbach, Otto & Ulricus fratres de Lapide, Albertus Schilvaz, Iordanus de Starzhausen, Otto de Vverd, Dietricus de Sanderstorf, Berchtoldus de Vvackerstein, Marquardus de Gruenharzhouen, Henricus & Ulricus, fratres de Otling, Ulricus Marschalcus dictus de Perge, Conradus de Munster. Datum Ilmendorf anno 1264.

Extitit in hoc monasterio liber antiquissimus in membranis cōpactus, in quo descriptæ sunt vitæ Sanctorum, à Paschafio è Græca lingua in Romanam translatæ. Item Hilarion D. Hieronymi adeò antiquis litteris, ut lectori repuerascendum, & ad prima elementa redeundum sit. In fine hæc verba leguntur: *Hic liber fuit inchoatus in Hunia in exercitu, anno Domini 918. IV. Non. Iunij, & perfinitus apud S. Florianum, pridie Idus Septembris in hebdomada quinta decima. Meminit Ioannes Auētinus lib. Annalium 4. quem post diligentem investigationem anno 1580. ibi non reperi; puto autē translatum esse Monachium ad bibliothecam Dualem vna cum quibusdam alijs libris.*

Ita Hundius in Metropoli sua Salisburgensi.

C A P.